

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap XIV. De Monachismo, & de psalmodiis atq[ue] orationibus, quas Latinè peragunt virgines Deo consecratæ, quæ Latinè non norunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

collyrii
Hæreticorum
Lib II.
Galat. 5.

Ius testatur, dicens: *In Christo fesu neque circumcisio aliquid valet, neque preputium; sed fides que per charitatem operatur.* Hinc beatus

Jacob 2. Jacobus Apostolus ait: *Fides, si non habeat opera, mortua est in semetipsa.* Quando Scriptura dicit,

Mar. 16. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salus erit:* item, *Iustus ex fide vivit, ac consimilia; omnino intelligit fidem charitate sanctisque operibus ornatam.*

CAPUT XIV.

De Monachismo, & de psalmodiis atque orationibus, quas Latine peragunt virgines Deo consecrate, qua Latine non norunt.

1. Monachismu Deo gratus, & in primitiva Ecclesia usurpatu probatur:

2. Monasticorum quoque Ordinum varietates etiam tunc fuisse.

3. Oratio publica in lingua ignota oranti, non caret magnis fructibus: privatim autem orantes Ecclesia non prohibet nisi lingua sibi nota.

1a
Primitivam Ecclesiam agnovisse monachatum, ex S. Dionysio,

*Lib. 1. Collyrii cap. 5. 4.

Ex 3. Chrysostomo.

MONACHISMUM Ecclesia Dei semper approbavit, suoque gremio fovit, & tanquam eximiam sui portionem laudibus profecuta est. Dionysius Areopagita Apostoli Pauli discipulus, in libro Ecclesiasticæ hierarchiæ rationem consecrandi Monachi, publicamque professionem describit, quam* alibi supra in medium protulimus: ubi aperte ostendit, jam tum Monachos & crinium tonsurâ & vestis habitu distinctos ab aliis fuisse. Chrysostomus scripsit adversus vituperatores vitæ monasticæ libros tres in-

signes, & aliàs frequentissimè Monasticen magnificè commendat. Idem facit Basiliius Magnus: idem faciunt & innumeri alii tam Græci quàm Latini.

Neque improbanda est varietas institutionum monasticarum, modò talis non sit ut vergat ad schismata, & unitati fidei Catholice officiat. Nam honesta illa varietate ornatur Ecclesia, de qua Psalmista sic canit: *Adstrui Regi-*

na à dextris tuis in vestitu de auro, circumdata varietate. Hinc Epiphanius Cyprensis in libro quem Adversus hæreses scripsit, agens de hujusmodi diversitate, ait: *Sunt & alii eximii vivendi modi in Ecclesia Catholica. Alii à quadrupedibus abstinent, vescuntur verò volucribus. Alii à volucribus abstinent, sed ovis vescuntur ac piscibus. Alii verò ne ovis quidem vescuntur, alii autem solis piscibus. Alii rursus à piscibus abstinent, soloque vescuntur caseo; alii neque caseo vescuntur. Jam verò & alii à pane quoque abstinent, alii etiam ab arborum fructibus, & à coctis. Porro multi humi dormiunt, alii neque calcamentis utuntur: alii saccum gestant occultum. Complures in psalmodiis, orationibusque continuis, & sacrarum Scripturarum lectionibus exercentur.* Hæc Epiphanius.

Hæretici rem absurdam atque inutilem esse dicunt, quòd Ordinibus monastici virgines, quæ Latine non norunt, psalmodias laudesque divinas Latine dicant. Sed errant illi. Nam, sicut Augustinus

2.
Et Ordinum monasticorum varietatem

Psal. 44.

Ex 3. Epiphanius

3.
Oratio nem enim publicam Ecclesia in lingua non vulgari, laudat. An gustinus

nus ait ; qui Psalmum exactè non
 intelligit, credit tamen aliquid san-
 sti esse in eo quod cantat, omnino sine
 fructu non est. Deus enim psallentis
 cor magis quàm verba attendit. Planè
 qui benigna & religiosa mente precatur,
 etiam si lingua sibi incognita oret, eximiam
 utilitatem eximiumq; meritum refert.
 Quemadmodum ægrotus quisque potionem
 medicinale[m] convenienter sumens, sanitati
 restituitur, licet ipsius potionis virtutem
 ignoret ; & qui supplicationem in charta
 conscriptam misericordiam Principi humiliter
 reverenterq; offert, obtinet id quod illa
 supplicatio postulat, etiam si ipse verba
 ejusdem suæ supplicationis non intelligat.
 Nos sanè majori affectu præsentiorique
 animo plerumque precamur, dum intelligimus
 verba quæ in oratione proferimus, quàm
 si non intelligeremus : non tamen ob id æ-
 quissima honestissimaque consuetudo, quæ
 multis sæculis in Ecclesia DEI observata
 fuit, temerè immutanda est. Qui privatas
 orationes Deo pro sua voluntate offert,
 potest eas quæ voluerit lingua offerre :
 sed illas, quas ex instituto majorum tanquam
 Ecclesiæ minister peragere obstritus est,
 non alia lingua persolvere debet, quàm
 quæ præcipit vel concedit ipsa Ecclesia. Hic, sicut
 & ubique, obedientia melior est, quàm
 propriæ voluntatis prosecutio. Inter omnium
 gentium linguas hæc tres in titulo Crucis

Christi specialius rebus divinis consecratae
 sunt, Hebræa, Græca, Latina.

CAPUT XV.

De virginitatis excellentia, & voto
 adimplendo.

1. Sancta virginitas & continentia melior
 est, quàm sanctus usus matrimonii.

2. Potest per Dei gratiam servari, licet
 Deo vovetur : sed qui eam voverit, non potest
 absque peccato à voto revocari.

3. Sic & alia vota nuncupare nemo cogitur,
 potest tamen qui vult ea sanctè facere, & si fecerit,
 servare teneri.

SANCTAM virginitatem sancto
 conjugio potior esse, nullus sanæ
 mentis dubitat. Unde Patres Orthodoxi
 castum conjugium argento, puram virginitatem
 auro assimilant. Joannes Baptista, & plerique
 ex Apostolis Apostolorumq; discipulis, virgines
 manserunt : multa item tam virorum quàm
 feminarum millia in Ecclesia olim continentiam
 voverunt (sicut Historiæ Ecclesiasticæ & virorum
 Apostolicorum scripta abundantissimè testantur)
 eamque cum adiutorio & gratia Dei ad mortem
 usque servarunt. Sed & hodie infinita utriusque
 sexus multitudo illam vovet, atque custodit :
 sciens bonum esse homini (ut ait Apostolus)
 mulierem non tangere, & quia qui sine uxore
 est, sollicitus est quomodo placeat DEO :
 mulier item innupta & virgo cogitat
 quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore &
 spiritu. De talibus Christus dixit : Sunt qui
 seipsos castraverunt propter regnum
 celorum.

Qui

apta si-
 militudo
 medicina

libelli
 suppliciu.

Non pro-
 hibet Ec-
 clesia pri-
 vatis o-
 rare lin-
 gua vul-
 gari.

Ioan. 19
 Marc. 15